

Ziegler Gábor És Katz Fanni Házassági Anyakönyvi Kivonata

III. 20 1889
A kötet betűje C III
A lap száma 3

KIVONAT

a Felső-hahót — — — — — izraelita hitközség
HÁZASSÁGI anyakönyvéből.

Folyó szám		7
A vőlegény	neve, foglalkozása és születésbelye	Kegler János Felső-Hahót
	szülőinek neve, állása és lakása	Kegler Leó és F. Hahót
	lakása	Budapest
	életkora	26 éves
	állapota (nőtlen, özvegy, elvált)	nőtlen
A menyasszony	neve és születéshelye	Waksztein, Orsolya-Bálor
	szülőinek neve, állása és lakhelye	Waksztein, Waksztein Orsolya-Bálor
	lakása	Budapest
	állapota (hazafon, özvegy, elvált)	25 éves hazafon
Hol és hányszor történt a kihirdetés		Felső-Hahótban és Orsolya-Bálorban 3-szor
Az esketés éve, hava és napja		1889. évi május hó 19-én
Az esketés helye		Felső-Hahót
A tanúk nevei		Waksztein, Waksztein, Rosenfeld, Weiss
A rabbi vagy helyettesének neve, ki az esketési szertartást végezte		Deutsch Endre R. rabbi
Jegyzet		Waksztein, Waksztein 1883. január 29. Waksztein " 1875. október 25-én Orsolya-Bálorban
Hogy ezen kivonat az anyakönyv eredeti ada- Kelt Felső-Hahótban 1889. évi május hó 20-án Deutsch Endre rabbi, mint anyakönyvvizsgáló		

Singer & Co. nyomtató, rakár, Sz. Fehérvári.

Ez a házassági anyakönyvi kivonat az én anyai nagyszüleimé volt. 1889-ben kötöttek házasságot Felső-Hahóton. Ez egy kivonat az eredetiről, 1910. május huszadikán állították ki. Az anyai nagyszüleim Pesten éltek. Tizenhárom éves korában jött fel a nagyapám Csáktornyáról vagy Hahótról, azt nem tudom, de azt hiszem, hogy Hahótról, és itt tanulta ki az asztalosipart. Asztalos

lett, és a Nemzeti Színháznál volt díszletkészítő asztalos. Amikor én őt megismertem -- én anyámnak késői gyereke voltam, harminchat éves volt, amikor én születtem --, a nagypapa is elég idős volt, olyan hatvan körül, és akkor már nem dolgozott [A Ziegler nagypapa 1863-ban született. -- A szerk.]. A családnak persze mindent csinált. Az igazi nagyanyám, nagyapám első felesége, Katz Fanni, akit én nem ismertem, egy tejcsarnokot vezetett Budapesten. A nagypapa átlagos küllemű öregember volt, szakálla, bajusza nem volt, mosolygós arca volt. Öltönyt hordott, szóval szép zakót, kalapot nemigen hordott, talán télen igen. A nagypapáról gondoskodva volt. Az apukám minden évben csináltatott magának egy új öltönyt, és a régi öltöneyei közül egy ment a nagypapának, de az tökéletes volt, nem volt rongyos, csak az apám a textilszakmában mozgott, gondolom, az anyag nem került neki pénzbe, megcsináltatta, és aztán az a nagypapának ment. Emlékszem rá, ez egy szertartás volt, hogy újévkor mindig vitt egy öltönyt neki meg nyakkendőket. Minden évben kapott két-három liter szilvóriumot is, apám hozott vidékről szilvapálinkát, amit a nagypapa nagyon szeretett meg az apám is, és mindig egy-egy kupicával ittak belőle. Volt egy demizson, és apám mindig vitte neki. A nagyanyám nevét a sírkőről olvastam le, amikor egyszer anyukámmal a Rákoskeresztúri temetőben voltunk. Rettentően meglepődtem azon, hogy mi az, hogy Ziegler Gáborné, hát az én nagymamám a Ziegler Gáborné?! És akkor mondta el az édesanyám, hogy tulajdonképpen a vér szerinti nagyanyánk van itt eltemetve. Amikor az igazi nagyanyám meghalt, a nagyapám itt maradt négy kisgyerekekkel. Nem sokkal utána hirdetést adott fel, és erre jelentkezett Nyitráról a Szidi nagymama. A nagypapának és a Szidi nagymamának 1902-ben volt az esküvője.